

Περνούν από δίπλα σου αδιάφοροι ...

Μοιάζουν για δυνατοί , μα δεν είναι...

Τόσο καιρό καρτεράς και το παράπονό σου το πνίγεις μέσα σου καλά ...

Να είναι τόσο σιμά σου η πηγή της γιατρείας και τα πόδια σου να μην σε κρατάνε ...

Ν ' ακούς δίπλα σου να κυλά το ύδωρ το ζωήρυτον , του Θεού η ορμή , και να μην βρίσκεται ένας άνθρωπος να νοτίσει τα άποτά σου χείλη ...

Ανήμπορος στέκεσαι και θωρείς τους άλλους με την παράλυτη ψυχή βιαστικά να πίνουν , να πίνουν μα να μην ξεδιψούν....

Και έπειτα να αναρωτιούνται το γιατί και το πώς ...

Κι ήρθε αργά και στάθηκε δίπλα σου αδερφός ...

Ένωσες πως ήταν ο ίδιος ο Χριστός ...

Σε βάσταξε με μια ματιά που έσταζε κουράγιο , με μια λέξη που έκανε την
ξεχασμένη ελπίδα να σταθεί και πάλι ορθή...

Κι έκανες το πρώτο βήμα !

Και βγήκε από μέσα σου φωνή δοξαστική , ψηλά να φτάσει !

Κύριε Άνθρωπο Εσένα έχω !

Νώντας Σκοπετέας

Εν τω φωτί Σου οψόμεθα φως

Πηγές: sotiriapsixis.blogspot.gr- agiabarbarapatras.blogspot.gr

-